

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1009/2504

พนักงานอัยการกรมอัยการ โจทก์ นายพลตำรวจจัตวาผาด ตุงคะสมิต กับพวกรวม 5 คน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.นิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 150, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 250, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 8, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกจับและควบคุมตัวฐานกบฏไว้แล้วไม่ได้ทำอะไรขึ้นอีกระหว่างนั้น ผู้ใดร่วมกันเพทุบายควบคุมตัวเขาไปฆ่าเสีย นั้น ย่อมไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามอันจะถือว่าไม่เป็นความผิด ตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ.2499 มาตรา 4 ในกรณีที่จำเลยกับพวกเจ้าพนักงานตำรวจได้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่โดยนำผู้ต้องหาไปฆ่าเสีย นั้น ไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่ การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายจึงไม่ต้องมีผู้พิพากษาร่วมด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150 วรรคสอง ขณะเกิดเหตุยังมิได้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา นั้น จะเอาความในมาตรา 289(4) มาใช้ไม่ได้ เพราะมาตรานี้ไม่เป็นคุณแก่จำเลยผู้กระทำความผิดในทางใด เมื่อพยานหลักฐานไม่ได้ความชัดว่า จำเลยได้ร่วมรู้ในแผนการที่จะกำจัดผู้ตายมาก่อน ไม่เคยมีสาเหตุกับผู้ตาย บางคนก็ไม่รู้จักกัน การกระทำของจำเลยเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือของผู้อื่นที่ใช้ให้กระทำความผิด จึงถือไม่ได้ว่ากระทำความผิดด้วยความพยายามด้วยความหมายอันปรากฏว่าผู้ตายถูกยิงด้วยปืนกลตายทันที จึงถือไม่ได้ว่ากระทำความผิดโดยทรมานหรือแสดงความโหดร้ายให้ผู้ตายได้รับความลำบากอย่างสาหัส

คำพิพากษา

คดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 63, 249, 250 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 288, 289 ฯลฯ โดยกล่าวบรรยายในฟ้องใจความสำคัญว่า เมื่อระหว่างวันที่ 3-4 มีนาคม 2492 เวลากลางวัน จำเลยได้สมคบกับพวกที่หลบหนีเข้าอาวุธปืนยิงนายทองเปลวชลภูมิ กับพวกรวม 4 คน ซึ่งถูกจับและควบคุมไว้โดยเจ้าพนักงานตำรวจตายโดยไตร่ตรอง พยายามด้วยความพยายามทรมานทรมานทารุณโหดร้ายแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลอาญาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 ตลอดชีวิตยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 3 ที่ 4 เพราะพยานโจทก์ไม่นับคง โจทก์อุทธรณ์ให้ลงโทษจำเลยที่ 3 ที่ 4 และให้ลงโทษจำเลยทุกคนในสถานหนัก ส่วนจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 อุทธรณ์ขอให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์และจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 ฎีกาต่อมา โดยอธิบดีกรมอัยการรับรองฎีกา ศาลฎีกาพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า (1) ตามรูปคดีน่าเชื่อว่าผู้ตายทั้ง 4 ถูกนำตัวพาไปกำจัดเสียตามความประสงค์ของผู้มีอำนาจขณะนั้น และผู้ตายถูกยิงถึงแก่ความตายด้วยน้ำมือของเจ้าพนักงานตำรวจที่ควบคุมตัวผู้ตายไปนั่นเอง (2) จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 ได้ร่วมกันกระทำความผิดตั้งที่ศาลอาญา และศาลอุทธรณ์ฟังมา พยานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ได้ (3) ศาลอาญาและศาลอุทธรณ์ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้เป็นผลดีแก่จำเลยที่ 3 ที่ 4 เป็นการชอบแล้ว ที่จำเลยโต้เถียงในปัญหากฎหมายว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องโจทก์ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ นั้น ศาลฎีกา

พิเคราะห์เห็นว่า ข้อความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 นี้บัญญัติถึงการกระทำอันอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด คือ การกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามการกบฏ การก่อการจลาจลหรือการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นความผิดทำนองเดียวกันหรือการพยายาม หรือการเตรียมกระทำการดังกล่าว แต่ในคดีนี้เป็นกรณีโจทก์ฟ้องจำเลยว่าสมคบกันเพทุบายไปขอรับตัวผู้ตายทั้งสี่ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจากที่คุมขังของเจ้าพนักงานตำรวจแล้วควบคุมไปหยุดรถสมคบกันใช้อาวุธปืนยิงผู้ต้องหาในขณะที่ควบคุมนั้นจนถึงแก่ความตายโดยเจตนาจึงมิใช่เป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามการกบฏการก่อการจลาจล ฯลฯ ดังที่พระราชบัญญัติดังกล่าวระบุไว้ ผู้ต้องหาแม้จะถูกกล่าวหาว่าเป็นกบฏก็ได้ถูกจับกุมควบคุมตัวอยู่แล้ว และไม่ได้ความว่าผู้ต้องหาได้กระทำการอะไรขึ้นอีกภายหลังเมื่อได้ถูกควบคุมตัวแล้ว การที่ร่วมมือกันเพทุบายควบคุมตัวผู้ต้องหาพาไปฆ่าเสีย มิใช่เป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามอย่างใดอันจะเข้าลักษณะที่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้ถือว่าไม่เป็นความผิด ปัญหาข้อกฎหมายอีกข้อหนึ่งที่จำเลยโต้เถียง คือ การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่มีผู้พินาศาร่วมด้วยในข้อนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150 วรรคสอง ซึ่งใช้ขณะเหตุเกิดเมื่อ พ.ศ. 2492 นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อความตามกฎหมายบทนี้หมายความว่า ถ้าความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ การชั้นสูตรพลิกศพจึงจะต้องกระทำพร้อมด้วยผู้พินาศาคตินี้ได้ความว่า จำเลยกับพวกเจ้าพนักงานตำรวจได้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยนำเอาผู้ต้องหาทั้งสี่ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ไปฆ่า จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ฉะนั้น การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายในคดีนี้จึงหาจำเป็นต้องมีผู้พินาศาร่วมด้วยไม่ ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยกับพวกเข้าลักษณะตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 63, 250 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 289 นั้น เห็นว่าในข้อที่ว่าได้ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาโดยเฉพาะ แต่คดีนี้เกิดขึ้นก่อนประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา และตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาก็ไม่เป็นคุณแก่จำเลยผู้กระทำความผิดในทางใด จึงนำความในข้อว่า "ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน" ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289(4) มาใช้ไม่ได้ส่วนข้อที่ว่าได้ฆ่าผู้ตายโดยพยายามด้วยความพยายามมาดหมาย ทั้งเป็นการกระทำโดยทรมาน โดยกระทำทารุณโหดร้ายหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายทั้งสี่ให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัสซึ่งมีบัญญัติเป็นความผิดไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 250(3)(4) เว้นแต่การฆ่าโดยกระทำทารุณโหดร้าย นั้น ตามพยานหลักฐานในสำนวนไม่ได้ความชัดว่า จำเลยได้ร่วมรู้ในแผนการณ์ที่จะกำจัดผู้ตายมาก่อนผู้ตายกับจำเลยทุกคนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองอะไรกัน และจำเลยบางคนก็ไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน การกระทำของจำเลยเหล่านี้พอเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือของผู้อื่นที่ใช้ให้กระทำ ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยพยายามด้วยความพยายามมาดหมาย ส่วนข้อที่ว่าเป็นการกระทำโดยทรมานหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส นั้น ก็ปรากฏว่าผู้ตายทั้งสี่ถูกยิงด้วยปืนกล ถึงแก่ความตายทันทีนั้นเอง ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยทรมานหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส ศาลทั้งสองพิพากษาชอบแล้ว ฎีกาโจทก์จำเลยไม่มีเหตุที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น จึงพิพากษายืน

องค์คณะ

ชวน สิงหกะ · อนุสรนิตินสาร · สำราญ ศิริพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1009/2504>